

KAI LIKO 100 DIENŲ...

Dusetų Kazimiero Būgos gimnazijos abiturientų dešimtoji laida.

Linkiu susikaupimo ir sėkmės

Mąstau apie Jus, tokius suaugusius, tokius pasikeitusius. Atmintyje iškyla tas rugsėjis, kada pirmą kartą susitikome... Tą dieną, kai pravėrėte mano kabineto duris, Jums buvo baugu. Ieškojote gerų ir besišypsančių akių, maloniai skambančio balso, švelnumo, gerumo. Buvote visi skirtingi: linksmi ir triukšmingi, besišypsantys ir santūrūs. Tai buvote jūs – 5a klasė.

Kartu praleidome aštuonerius metus. Visko patyrėme: ir smagių, ir nelabai smagių akimirklų. Juk ko

tik nebūna kiekvienos klasės gyvenime! Kažkodėl labai puikiai atsimeinu mūsų kelionę Antalieptės pažintiniu Šavašos taku. Išėjome visi kartu. Jūs panorote palenky-

niauti. Tarpusavyje belenktyniaudami, palikote keliauti mane vieną... Radau Jus Antalieptės parduotuvėje...

O nesibaigiantys konfliktai tarp mergaičių ir berniukų! Klasėje visada dominavo mergaitės, nes jų buvo daugiau. Berniukams tai nepatikdavo, todėl nenorėdavo nusileisti mergaitėms. Atrodė, kad niekada tai nesibaigs. Tačiau Jūs išaugote iš vaikiškų kaprizų, keitėtės, mokėtės būti suaugę, įgijote žinių. Išmokote skirti gerį ir blogį, tiesą ir melą, draugą ir priešą... Surimtėjote, subrendote. Žinote, ko norite iš gyvenimo. Kiekvienas jau esa-

te numatę savo tolesnio gyvenimo tikslą ir mažais žingsneliais jo siekiate.

Siandien, kai „liko šimtas dienų tarp klasės draugų, tarp suolų geltonų, kai jauties čia savu,“ noriu palinkėti susikaupimo, kantrybės ir sėkmės. Tegul likusios dienos gimnazijoje būna visų mokyklinių metų apibendrinimo etapas. Išnaudokite tą laiką prasmingai, tikslingai, įsimintinai. Tegul išlieka tik patys gražiausi prisiminimai apie gimnaziją.

Kad visad ir viskas Jums būtų gerai!

Klaudija RAUGIENĖ,
IVg a klasės auklėtoja
Gyčio Dapkevičiaus nuotr.

Tikiu Jūsų sėkme

„Laiko nesustabdysi ir neatsuksi atgal...“ - taip smagiai neseniai užtraukė vaikinai klasėje per pertrauką.

Susimąščiau, kažin ar norėtumėt nors trumpam sustabdyti laiką, sugrįžti į vaikystės pasaulį, kurio akimirkas saugo klasės nuotraukos.

Ar prisimenate save – penktokėlius – labai smalsius ir triukšmingus, prieš kalėdinį karnavalą draugiškai besirūpinančius Karlsono propeleriu ir krintančia Buratino nosimi? Buvote tokie nuoširdūs, užjausdami bendraklasį, sudužus jo dovanėlei ar guosdami kitą, nerimaujantį dėl pamestos kepurės teatro salėje. Žavėjausi Jūsų sportiškumu ir ištverme atrakcionų parkuose, keliaujant dviračiais ar plaukiant baidarėmis. Juokaudami smagiai lenktyniavot, vis palūkdami vieni kitų ir, žinoma, ne tokios sportiškos auklėtojos.

Turistiniai žygiai, kelionės, ekskursijos... Manau, pamiršus bet kurį iš jų, atminty ne vienam iškilis patirtas nuotykių ar smagi akimirka. Tikiu, kad šiais prisiminimais dalinsitės dar ne kartą!

Džiaugiuosi, kad augote smalsūs, troškote vis naujų išspūdžių, prisijaukinote muziejų sales, pamėgot teatrą.

Labai vertinu Jūsų kūrybiškumą ir originalumą organizuojant klasės, gimnazijos renginius. Negailėjote savo laiko, taramiesi, ginčydamiesi siekėte geriausio rezultato. Mačiau, kad šis buvimas kartu, bendra veikla, į kurią kartais įtraukdavote

ir tėvelius, ne tik padeda Jums atsiskleisti, bet ir vis labiau vienija. Smagu buvo stebėti Jus taip atvirai, nuoširdžiai besidžiaugiančius pelnytomis pergalėmis pačiuose įvairiausių konkursuose ir varžybose.

Buvot aktyvūs ir nepralenkiami gimnazijos, rajono, net Respublikos olimpiadų, konkursų dalyviai ir nugalėtojai!

Teko matyti Jus visokių – ir jautrius, uždarus ir užsispyrusius, reiklius, garsiai besikvatojančius ir karštai diskutuojančius. O mokyklinių metų karuselė vis sukosi...

Užaugot...Supratot, kad svarbiausia ne nugalėti kitą, o nugalėti save – vakarykštį. Suvokėt, kad lūkesčiai išsipildys tik atsakingai vykdant savo įsipareigojimus.

Užaugot...Jau Jūsų jaunatviškos mintys ir siekiai ima nebeišsieti gimnazijos erdvėse. Taip trokštate permainų ir naujų patirčių.

Tikiu visų Jūsų sėkme ir linkiu, kad paskutinės dienos mokykloje būtų įsimintinos, prasmingos ir smagios. Jūs dar turit laiko pabūti gimnazistais!

Iona ŠUKIENĖ,
IVg b klasės auklėtoja
Gyčio Dapkevičiaus nuotr.

Ačiū Jums, abiturientai

Nepermaldaujamas laikas suvėrė ilgą dienų vėrinį, papuošė jį laimės ašaromis ir mokinių šypsenomis. Įvairiaspalviai ir blankūs, žėrintys ir pilki akmenukai susiriškiavo į metų virtinę. Laikas suskaičiavo dvylika mokyklinių metų be 100 dienų. Netruks pralėkti ir jos, ateis metas abiturientams žengti į kitą gyvenimo etapą.

Dėkoju likimui, kad teko susipažinti ir bendrauti su X gimnazijos laidos abiturientais, šauniais, kūrybingais, smalsiais, supratingais, mylinčiais gimtąjį žodį.

Noriu padėkoti visiems abiturientams, kurie negailėdami laiko dalyvavo ir laimėjo prizines vietas įvairiuose konkursuose, olimpiadose, varžybose:

Eitvydui Merkiui už pasiekimus geografijos srityje, už meilę raiškiam žodžiui bei akordeono muzikai;

Augustinui Šukiui ne tik už puikias dalykines žinias, daugybę prizinių vietų olimpiadose, bet ir už sodrų balsą, atsakingumą vedant gimnazijos renginius;

Adelei Vaitukaitytei už aktyvų dalyvavimą

Gimnazijos direktoriaus pavaduotoja Vanda Normantienė abiturientams linki į kelionę pasiimti tik šviesias akimirkas.

LMP veikloje, už pasiekimus dailėje ir meninio skaitymo konkursuose, už pluoštą straipsnių gimnazijos laikraštyje;

Jurgitai Stauskaitei už iškovotą III laipsnio diplomą respublikinėje dailės olimpiadoje;

Viltei Rimdeikaitei, Gustei Pužaitėi, Laurai Gaidytei, Vilmai Andrijauskaitei, Gaudvilei Juodkaitei, Ernestai Arminaitėi, Patricijai Kirilovai už išsakytas mintis, nuomones, už

(Nukelta į 2 psl.)

Ačiū Jums, abiturientai

(Atkelta iš 1 psl.)

drąsą pakalbinti įvairius pašnekovus, už nuotraukas, kurios puošė ir puošia mūsų laikraštuką.

Viktorijai Šiukščiūtei ir Mantvydui Merkiui už skambias akordeono melodijas;

Aistei Matiukaitei už meilę muzikai ir scenai;

Laurai Lingytei, Gintarei Ruzgaitėi, Miglei Grižaitėi ir Justui Vilkauskui už dalyvavimą gimnazijos mokinių tarybos veikloje;

Visiems skaitovams už puikius balsus scenoje;

Visiems sportininkams, žaidusiems tinklinį, krepšinį, savo pergalėmis garbusiems mūsų gimnaziją.

Sveikinu Šimtadienio proga visus abiturientus ir linkiu paskutinės mo-

kyklines dienas praleisti naudingai ir prasmingai. Tikiu, kad po 100 dienų palikę gimnaziją tikrai nepasiklysite, nes mokytojai stengėsi išiebtį jumyse žmogiškumo kibirkštėlę, mokė jus ne tik klausyti, bet ir išiklausyti, ne tik jausti, bet ir atjausti, ne tik kartoti kitų išmintį, bet ir ją interpretuoti, ne tik mėgautis laisvėmis, bet ir jausti atsakomybę, ne tik vartoti kitų sukurtas gėrybes, bet ir patiems kurti.

Palikdami gimnaziją, pamirškite visa, kas buvo bloga. Visa, kas buvo ne taip, tegu keliauja į kasdinių mokyklinių nesusipratimų muziejų... Į kelionę pasiimkite sukauptas šviesias akimirkas, nuskaidrinančias protą ir sielą, įprasminančias gyvenimą.

Vanda NORMANTIENĖ,
gimnazijos direktoriaus pavaduotoja
ugdymui

Vartui – Godos Amirjan nuotr., III g klasė.

Beliko tiek mažai...

Mūsų gimnazijos abiturientai kiekvieną dieną vis artėja prie tikrų gyvenimo išbandymų – egzaminų. O laikas bėga labai greitai... Tačiau prieš paskutinį skambutį, prieš egzaminus artėja ir dar viena šventė – Šimtadienis. Tai gražiausia ir linksmiausia mokyklos šventė, simbolizuojanti veržlumą, polėkį, svajones... Šią die-

riantai prieš šią šventę? Kokios mintys sukasi jų galvoje? Kaip jie įsivaizduoja mūsų Šimtadienį, paklauskime jų pačių.

Miglė: Šventės labai laukiu ir tikiuosi, kad ji bus linksma, su smagiomis užduotimis, su šmaikščiais vienuoliktokų pasirodymais, su humoru. Tikiuosi, rengėjai neperlenks lazdos ir patyčių

atėjau į 9 klasę, į naują gimnaziją, o netrukus teks išeiti. Iš tikrųjų mintys aplanko įvairiapusės. Iš vienos pusės yra džiugu, kad tuoj prasidės kitas gyvenimo etapas, kažkas naujo, bet kartu ir baisu darosi, kad teks palikti mokyklą, kurioje draugai, bendraklasiai, mokytojai. O ko tikiuosi iš pačios šimtadienio šventės? To-

Mieli dvyliktokai,

1. Linkim tiek dešimtukų, kiek ant žemės akmenukų.
2. Tegul Jūsų mintys visuomet būna šviesiai rožinės spalvos, juk mintys nuspalvintos ta pačia spalva kaip ir siela.
3. Nepamirškite, kad sunkumuose visada slypi galimybės.
4. Tegul Jūsų svajonės visada turi sparnus.
5. Atminkite, vienas tikras draugas daug vertingesnis nei 1000 „facebook“ draugų.
6. Įsimylėkit savo gyvenimą!

7. Tegu gyvenimas būna lengvas kaip pienės pūkas. (O jei nebus, prisiminkit 3 punktą.)

8. Nepamirškite, norint dešimt gauti reikia mokslo paragauti. Į „tūsiukus“ nelakstyti, o knygelę paskaityti!

9. Kiekvienas, kuris nustoja mokytis, pasensta. Nesvarbu ar jam dvidešimt, ar aštuoniasdešimt. Tad linkime visada išlikti jauniems!

10. Svarbiausia, visuomet šypsokitės ir džiaukitės net ir mažomis smulkmenomis, juk iš jų ir susideda mūsų gyvenimas!

Vienuoliktokai

Dusetų Kazimiero Būgos gimnazijos abiturientų dešimtoji laida.

na vienuoliktokai dvyliktokams primena, kad iki pirmo egzamino lieka vos 100 dienų. Tai laikas, per kurį dar galima šiek tiek pagilinti žinias, perskaityti neperskaitytas knygas, išmokyti neišmokyta teorema... Šventės rengėjams tai gana sunkus, atsakingas, kūrybiškas ir daug vienybės reikalaujantis darbas. Mes, šios šventės „kaltininkai“, lyg ir turėtumėm nesijaudinti, tačiau jauduliukas „ima viršų“: ar neliksime išjuokti, ižeisti, kokias užduotis turėsime atlikti. Neabejojau, kad visi šie klausimai neramina mano klasės draugus. Tačiau, ką iš tikrųjų galvoja abitu-

nebus... Juk ji surengta mums! Žinoma, mintys sukasi jau ir apie egzaminus, kaip pasiseks išlaikyti, ar nenuvilsiu mokytojų ir pačios savęs...

Laura G.: Aš, kaip ir dauguma, laukiu šimtadienio. Įdomu, ar dabartiniai vienuoliktokai įves kokią naują madą, ar pakeis senas tradicijas. Tikiuosi, kad užduotys bus „proto ribose“ ir pasipuošusiai nereiks „daryti visokių nesąmonių“. Jau nuo mokslo metų pradžios noriu greičiau užbaigti mokyklą ir išvažiuoti studijuoti.

Vilma: Tikrai nesitiki, kad tuoj liks tik 100 dienų. Atrodo, taip seniai

kios, kurią norėtūsi prisiminti, kuri suteiktų daug gerų emocijų bei padėtų nors trumpam atsiriboti nuo mokslų ir pamiršti taip greit artėjančius egzaminus.

Patricija: Šimtadienis - man pati laukiamiausia šventė! Pirmiausia, kad tai MŪSŲ šventė, diena, skirta tik mums. Labai įdomu, ką mums paruoš vienuoliktokai. Atsimenu, kaip patys pernai vargom. Žinant, kad liko tik šimtas dienų, apima ir džiaugsmas, ir liūdesys. Džiaugsmas, kad pagaliau ištrūksim iš mokyklos, pagaliau galėsime pamiršti varginančius kontrolinius, namų darbus. O

Gyčio Dapkevičiaus nuotr.

liūdna ir neramu, kad iki savarankiško gyvenimo liko vos šimtas dienų. O tuomet turėsime viską spręst savo galva, gyvent savo nuožiūra ir bandyti kaip tikrai lipdyti savo gyvenimą. Tokiais momentais pagalvoju, kad galbūt mokykloje ne taip ir blogai, kaip atrodo. Tikiuosi, kad per šventę vienuoliktokai mums neprikirs šunybių, nesišaipys, o tiesiog padarys gražų ir linksmą renginį, kad nebūtų išsiveidusių bei nusivylusių.

Jurgita S.: Iš tiesų dar nelabai įsivaizduoju šimtadienio šventės, netutuoku, kas bus joje. Labai norisi linksmos, gražios, kurią būtų gali-

ma prisiminti su šypsena. Likusias dienas norėsiu kuo geriau praleisti. Juk tai paskutinės dienos prieš rimtus išbandymus – egzaminus. Kol kas negalvoju apie ateitį, gyvenau šia minute ir nekantariai laukiu artėjančios šventės.

Augustinas: Žinoma, šventės labai laukiu. Tikiuosi, bus linksma. Tačiau po to turėsiu suimti save į rankas ir pradėti rimčiau žiūrėti į ateinančius egzaminus.

Justas: Šimtadienis asocijuojasi su didžiule švente mums, dvyliktokams. Tačiau už tos šventės džiaugsmo kartu slepiasi ir nerimas, kad

iki egzaminų liks tiek nedaug. Bet apie tai stengiuosi labai negalvoti. Džiaugiuosi kiekviena diena mokykloje. Labai įdomu, ką sugalvos vienuoliktokai. Tikiuosi, kad viskas bus daug lengviau nei per lietuvių pamoką.

Ačiū abiturientams už nuoširdžius atsakymus. Tik „ilindę į dvyliktoko kailį“ suprasite, kad laikas skrieja išties greitai. Dedame viltis į vienuoliktokus ir tikimės, kad paskutinės dienos mūsų, abiturientų, praleistos gimnazijoje, bus pačios įsimintiniausios!

Viltė RIMDEIKAITĖ,
4gb klasė

GERO JUMS VĖJO!

Dar nežinia, kas jūsų, mieli dešimtosios laidos abiturientai, laukia, kur nuneš jus jaunystės sparnai, optimizmas bei maksimalizmas. Viena aišku, jog vis mažiau dienų lieka mums džiaugtis jūsų draugija. Po šimto dienų viskas bus kitaip...

Nors, kai gerai pamąstai, šimtas dienų – ne toks ir mažas laiko tarpas, per kurį, jei labai nori, galima „kalnus nuversti“: ir egzaminams pasiruošti, ir su draugais pabendrauti, ir su mokytojais susidraugauti. Apie atsiveikimą su mokiniais, apie pasiruošimą egzaminams ir apie ateitį kalbinu mokytojus: lituanistę Dainorą Biliūnaitę ir istoriką Rimantą Garuolį bei dešimtukais besimokantį abiturientą Augustiną Šukį.

Dvyliktokai su jumis jau nuo penktos klasės. Ne vienas jų turi pasiekimų: olimpiados, skaitovų konkursai. Nė vienas didesnės renginys neapsiėjo be jų dalyvavimo. Visi prisimena puikias literatūrinės – meninės kompozicijas su šiais abiturientais. Liūdna, kad dar viena užauginta laida paliks mokyklą. Gal yra mokinių, kuriuos išskirtumėte iš jų būrio kaip perspektyvius literatus?

Mokytoja Dainora Biliūnaitė:

„Tikrai, laiko karuselė labai greitai sukasi. Atrodo, tik buvo penktokai, o žiūrėk, jau pakėlė sparnus į gyvenimą. Tokia jau mokytojo dalis. Vienus sutinki, kitus išlydi. Smagu stebėti žmogaus AUGIMĄ. Juk aštuoneri metai, tai nėra jau taip mažai. Žinoma, gaila, kad jau greitai teks atsiveikinti su dideliu būriu šaunių dvyliktokų. Daug gerų žodžių galiu apie jus pasakyti. Visi jie savimi pasitikintys, motyvuoti, savarankiški, pareigingi, kūrybingi, draugiški, paslaugūs, mandagūs, geranoriški. Dar žemesnėse klasėse nesunku buvo įtraukti į bet kokią veiklą. Atrodo, kad ir neįveikiamų užduočių jiems nebuvo. Viskam sugebėdavo atrasti

laiko. Dalyvaudavo ir konkursuose, ir olimpiadose. Buvo pagrindiniai pagalbininkai organizuojant įvairius renginius, vykdam projektus. Nežinau kodėl, bet jie niekada nėra atsisakę dalyvauti siūlomuose renginiuose. Galbūt todėl, kad šalia žodžio noriu visada buvo žodis reikia. Juk mokytis atmintinai ilgiausius tekstus, repetuoti, dalyvauti renginiuose, kurie vyksta net ir po pamokų, toli gražu ne pats įdomiausias užsiėmimas. Sutinku su Goda, kad beveik nė vienas renginys neapsiėjo be mūsų dabartinių abiturientų. Tai byloja, kad meninis žodis jiems tikrai nėra svetimas. Išskirti norėčiau ne kaip literatus, o kaip meninio žodžio gerbėjus. Tokių yra visas būrys!

Negaliu nepaminėti pačių šauniausių, aktyviausių: Adelės, Gustės, Ernestos, Viktorijos, Augustino, Eimanto, Eitvydo, Mantvydo. Džiaugiuosi jų geranoriškumu, kūrybingumu. Ir nors nė vienas iš jų tikrai nepasirinks literato ar kalbininko kelio (o kai kas galėtų), bet, viliuosi, kad literatūra lydės gyvenimo keliu. Juk, anot Džonatono Livingstono Žuvėdros: „Mes turime teisę skristi kur panorėję ir būti tuo, kuo trokštame.“ (Richard Bach) Tikiu, kad ateityje kiekvienas iš jų pasieks savo laimės žiburį ir išliks tokie pat pareigingi, geranoriški, kūrybingi. Dėkoju likimui, leidusiam juos pažinti, su jais augti, klysti, atrasti ir prarasti. Ačiū Jums, abiturientai.“

Ar daug mokinių žada laikyti istorijos egzaminą? Girdėjau, kad ne visi labai mėgo istoriją.. Ar nepasiklysdavo kai kurie abiturientai iki trečio aukšto lipdami?

Mokytojas Rimantas Garuolis:

Džiaugiuosi šiais abiturientais ir jų žiniomis, aktyvumu, pareigingumu. Kiek laikys istorijos egzaminą, dar tiksliai nežinau, bet, manau, kad daug. Rašėm bandomąjį egzaminą, rezultatai rodo, kad egzaminą turėtų išlaikyti visi. Tik kitas klausimas - „kaip“. Puikiai pasirodė Eitvydas ir Mantvydas Merkiaiai bei Adelė Vaitukaitytė.

Lankomumu skūstis negaliu, tikrai abiturientai „nepasiklysdavo“ eidami iki istorijos kabineto.

Linkiu ir toliau neprarasti noro mokytis, „neatleisti vadžių“ iki istorijos egzamino.

Augustinai, jau nuo mažumės pasižymėjai savo gabumais. Atvertus pažymių knygelę (dabar e- dienyną) ten akį rėžia dešimtukai, ne retai viename ar kitame renginyje girdėdavome tavo balsą, taip pat turėjai ir popamokinės veiklos, kaip pavyzdžiui, dailės mokykla. Dar reikėtų paminėti, kad ne kartą buvai rajoninių olimpiadų prizininkas, respublikinių olimpiadų dalyvis. Išduok paslaptį, kaip viską suspėdavai ir sugebėdavai atlikti kone tobulai?

Abiturientas Augustinas Šukys:

Nėra čia jokios paslapties. Ką suspėdavau, ko nespėdavau, dažnai ir namų darbai likdavo neruošti, dar ir veltui laiką praleisti mėgstu. Žodžiu, galėčiau pasiekti tikrai daugiau moksluose, iki tobulumo labai toli.

Po tiek metų, praleistų gimnazijoje, galiausiai išėisi į „platesnius vandenis“, ar nebijai?

Tikrai nebijau, bus įdomu – naujos patirtys, žmonės, aplinka.

Mieli abiturientai, jei dabar mokyklinės dienos slenka, tai pavasarį jos lėks kaip pamišusios. Tad praleiskite šias dienas taip, kad per egzaminus neįveikiamos matematikos lygtys būtų išsprendžiamos ir užtektų minčių rašiniui. Gero jums vėjo!

Vartui - Goda AMIRJAN, III g klasė

Mokytoja Audronė Macijauskienė. Gyčio Dapkevičiaus nuotr.

Griežta, bet teisinga

Šikart, ne dėl progos, o iš smalsumo kalbinau mūsų anglų kalbos mokytoją Audronę Macijauskienę. Tai mokytoja, kurios prisibijo mažesnieji ir kurią myli vyresnieji, o visi kiti mažų mažiausia vengia bėgti iš anglų kalbos pamokų.

Keliais sakiniais papasakokite savo profesinį kelią – kas lėmė Jūsų mokytojavimą čia, mūsų gimnazijoje?

Baigiau VU ir įgijau lietuvių kalbos ir literatūros specialybę. Pagal paskyrimą išvykau dirbti į Anykščių rajoną. Buvau ką tik ištekėjusi, vyras iš Dusetų. Kaip ir dauguma dusetiškių, itin prisirišęs prie savo gimtinės. Ir kai naktimis pradėjo sapnuoti Dusetas, teko atsikraustyti čia. Iš pradžių dirbau mokyklos bibliotekoje, turėjau keletą lietuvių kalbos pamokų. Pasitaikius progai, persikvalifikavau ir jau senokai dirbu angliste.

Ar niekad negalvojote keisti darbo vietos? Galbūt dirbti kitoje mokykloje ar net iš esmės pakeisti darbo pobūdį?

Ką nors iš esmės keisti – ne mano kartos bruožas. O gal ir ne mano būdo. Esu iš tų, kurie nemėgsta situacijų, priverčiančių ką nors iš esmės keisti, bet baltai pavydžiu tiems, kurie mėgsta išsūkius, nes taip gyventi įdomiau. Jei tektų iš naujo rinktis, rinkčiausi ne provinciją, o miestą, nes kuo toliau, tuo geriau jame (pavyzdžiui Vilniuje) jaučiuosi.

Mokiniai dažnai Jus apibūdina taip: griežta, bet teisinga mokytoja. Ką manote? Ar toks „įvaizdis“ Jums patinka, yra priimtinas?

Labai tiksliai apibūdina. Aš pati save taip pat apibūdinau. Taip, esu griežta. Girdėjau, kad manęs bijo. Manau, yra dvi baimės rūšys: baimė su neapykanta ir baimė su pagarba. Viliuosi, kad manęs prisibijo, nes gerbia. Būtų negera žinoti, kad yra kitaip.

(Nukelta į 4 psl.)

Dainuoja iš širdies

Muzika yra neatsiejamą gyvenimo dalis, nes ji yra visur – upės čiurlenime, paukščių giesmėj, vėjo ūžesy, gal net klaviatūros tarškėjime. Muzika mus lydi kasdien. Nuramina, pralinksmina, kartais nuliūdina. Padeda atsipalaiduoti ir užsimiršti, arba atvirksčiai – susikaupti. Bet mūsų šeštokės Adelės Krikščionaitytės gyvenime muzika užima ypatingą vietą. Dar vaikystėje pamilusi dainą, su ja nesiskiria nė dienos. Repetacijos, konkursai, koncertai, pasirodymai...

Apie Adelės meilę muzikai mums papasakojo artimiausi žmonės – mama ir muzikos mokytoja Eglė Kuzmienė. Adelės mama atsimena, kad dukra jau nuo mažų dienų labai mėgo dainuoti, todėl pastebėjusi jos muzikalumą nusprendė mergaitę (tuomet jie gyveno Kaune) leisti į menų mokyklėlę „Suzuki“, kurioje vaikai lavinami ne tik muzikaliai, bet ir pratinami įveikti scenos baimę, mokomi artistiško kumo. Vėliau, atvykus gyventi į Dusetas, Adelė vaikų darželyje turėjo puikią meno vadovę Sigitą Gudonienę. Ji vadovavo vaikų folkloriniam ansambliui „Sartukas“. Adelė jame irgi dainavo. Antroje klasėje jos muzikos mokytoja tapo Eglė Kuzmienė. Mokytoja labai gerai prisimena tą dieną, kai pirmą kartą

Adelė Krikščionaitytė su muzikos mokytoja.

išgirdo Adelę dainuojant: „Atsimenu kaip šiandien, smulkutė mergaitė sėdėjo pirmame suole. Kai uždainavo visa klasė, Adelė iškart išsiskyrė balso skaidrumu, tiksliai pataikė į natą, gerai intonavo“. Nuo tada muzikos mokytoja su Adele ir draugauja. Mergaitė scenoje jaučiasi drąsiai ir laisvai. Prieš pora metų Adelė dalyvavo Lietuvos vaikų ir moksleivių televizijos konkurso „Dainų dainelė“ IV etape. Visa gimnazija laukė jos pasirodymo per TV. Šiemet ji dalyvavo atrankoje rajone ir pateko į zoną. Tik jau ne kaip solistė, o kartu su Liucija Vaitukaityte ir Rusne Kaškauskaite. Merginos

džiaugėsi dalyvavusios rajoninėje atrankoje, o dabar patekusios ir į respublikinę atranką.

„Dainų dainelė“, įvairūs konkursai, žmonių susižavėjimai, aploдиментаi, atrodo viskas taip gražu ir paprasta, tačiau, kad tai pasiektum, tenka sunkiai dirbti. Pati Adelė atviravo, jog dainavimas atima daug laiko, kartais pakenkia mokslams, tačiau džiaugsmas, kurį suteikia scena, viską atperka. Muzikos mokytoja Eglė Kuzmienė taip pat atskleidė, jog repetacijos ne visada sklandžiai praeina. Jeigu Adelė ateina dainuoti pavargusi, tai negirdi jokių mokytojos pastabų, tačiau jeigu

nuotaika gera, tada visos repetacijos praeina puikiai. Darbą lengvina ir tai, jog Adelė be galo muzikali, greit pajaučia melodijos vingius, dainuoja iš širdies. Kadangi Adelė dar lanko ir meno mokyklą, nėra paprasta viską suderinti, tačiau kol kas visur suspėja, ir mokytoja tuo labai džiaugiasi. Mokytoja Eglė Kuzmienė nori tikėti, kad mergaitė dainuos, džiugins klausytojus ir ateityje, jau baigus mokyklą, o galbūt net pasirinkt aktorės karjerą. Visi pastebėjome, jog Adelė yra tikrai artistiška. Šeštokės mama taip pat neprieštarautų, jei dukra sietų visą gyvenimą su muzika, nors norėtų, kad Adelė įgytų kokią nors profesiją, o dainavimas liktų kaip laisvalaikio praleidimo būdas. Pati Adelė tvirtai apsisprendusi: „Myliu muziką, tačiau viso gyvenimo jai nežadu skirti“.

O kaip be palinkėjimų Adelei? Mokytoja linki suprasti ir įvertinti, kokią gamtos dovaną ji turi. Nuolat būti savimi, džiaugtis kiekviena diena, kiekviena akimirka. Taip pat linki dar daug dainuoti ir nepavargti keliaujant po muzikos pasaulį. O Adelės mama norėtų palinkėti svajoti, bandyti, siekti ir pasiekti viską, apie ką svajoja. Taip pat ir mes norėtume Adelei palinkėti, kad atvertų muzikinio pasaulio durų niekada neužvertų ir dar ilgai mus džiugintų savo balsu.

Laura GAIDYTĖ,

4ga klasė

Vilma ANDRIJAUSKAITĖ, 4ga klasė

Griežta, bet teisinga

(Atkelta iš 3 psl.)

Teisinga – puiku! Kai būdavo teikiamos nominacijos, visada pasigedavau nominacijos už objektyvumą (arba teisingumą, kaip kad jūs įvardijote). Galvodavau, kad norėčiau tokią gauti.

Mokytojo darbas leidžia stebėti vaiko vystymąsi, tobulėjimo procesą, pažinti daugybę savaip maistančių ir skirtingai besielgiančių jaunų žmonių – tai, rodosi, labai įdomu iš psichologinės pusės. Ką galite papasakoti?

Būtent ta psichologinė mokinių įvairovė ir yra vienas iš įdomiausių, mano požiūriu, dalykų gelbstinčių mus nuo monotonijos, rutinos, verčiančių mus dirbti kūrybiškai, mokačių mus tolerancijos ir svarbiausia – neleidžiančių per anksti pasenti.

Dirbate čia jau ilgai – kas pasikeitė? Vaikų elgesio, požiūrio, gabumų/motyvacijos tendencijos, bendra mokyklos atmosfera.

Pasikeitė mokytojo požiūris į mokytoją. Jau nebežiūrima į mokytoją kaip neklystantį teisuolį, stabą. Arba kaip į priešą, stovintį kitoje barikadų pusėje. Santykiai tapo betarpiškesni, natūralesni, laisvesni. Kita vertus, kartais peržengiamos pagarbos bei mandagumo iš mokinio pusės ribos.

Mokyklos bendruomenei, kaip ir visai visuomenei, būdingos tos pačios tendencijos susvetimėjimo, individualizmo ir paviršutiniškumo. Niekas neturi nei laiko, nei noro į ką nors gilintis, mąstyti, ką nors iš esmės keisti. Visi skuba gyventi ir vartoti...

Kas Jus džiugina, o kas liūdina iš mokyklos kasdienybės?

Džiugina, be abejo, mokinių pasiekimai: aukšti valstybinių egzaminų rezultatai, laimėtos olimpiados, pagaliau palankūs mokinių, jų tėvų bei baigusių mokyklą mokinių atsiliepimai, kad turi nebologus anglų kalbos įgūdžius, gerai integruojasi anglakalbių bendruomenėse.

Liūdina mokinių noras turėti „maksimumą“ įdėjus „minimumą“ pastangų. Kuo toliau, tuo mažiau turiu mokinių, kurie na kad ir anglų kalbos temas paruošia kruopščiai, išsamiai, dalykiškai, kuriuos kalbančius net reikia sustabdyti, nes riboja laikas. Dauguma pasitenkina vos keliais sakiniais ir tuo džiaugiasi. Liūdina ir tai, kad mokinių pomėgiai, akiratis, gerokai susiaurėjęs. Kai kuriomis temomis mokiniai iš viso neturi ką pasakyti.

Jei būtų proga iš esmės pakeisti savo gyvenimą, ar ryžtumėtės tam? O gal dabartinis gyvenimas mielas ir nebūtų prasmės?

Ne, jei nežinočiau, kas manę laukia. Galbūt, jei tai būtų labai palanki proga: kas nors stabilus mieste ar užsienyje. Esu konservatyvoka ir nemetu sau iššūkių. Jei kas nors atsitinka kardinalaus, tai gyvenimo iššūkis, o ne mano... Ką dar labai vertinu? Išmintį. Ji mane moko džiaugtis šia diena, neprisikurti problemų, stengtis daryti tai, kas patinka, bendrauti su tais, kuriuos myliu ir gerbiu.

Jei grįžtumėte į praeitį ir galėtumėte iš naujo rinktis profesiją, ar būtų ji kitokia?

Mūsų studijų laikais buvo labai trumpas studijų sąrašas. Žinojau, kad esu humanitarė. Dar žinojau, kad noriu dirbti su žmonėmis. Dabar, kai tiek daug profesijų... ką gali žinoti, gal būčiau tikrai kitkuo. Tik žinau, kad niekad nenorėčiau dirbti su „popieriais“ ir „skaičiais“.

Pabaigai, žinant, kad svajojame visi, noriu paklausti: ką „didelio“ dar norėtumėte nuveikti? Gal tai kelionė, šuolis parašutu ar nardymas su rykliais?

Jokių ekstremalių svajonių neturiu, nes esu bailė, tik mažesnę nei iš pradžių apie save galvoju. Ko negaliu tikrai įveikti, tai glylio baimės. Apie ką svajoju? Apie keliones į egzotiškas šalis. Civilizacija ne taip įdomu. Norėčiau į Pietų Ameriką, Afriką, Aziją...

Ir išties – tai mokytoja, su kuria galima pasijuokti, padiskutuoti, užduočių metu net sudainuoti kokią eilutę. Galbūt todėl ir anglų kalbos pamokas kone visada einame noriai, nesvarbu, tai pirma ar septinta pamoka, pirmadienį ji ar penktadienį. Mano – mokinės – akimis, mokytojas, gebantis ne tik padėti pasiekti gerą mokymosi rezultatą, bet ir išlaikyti tikrą žmogišką santykį su jaunu žmogumi yra vertas nuoširdžios pagarbos. Ir mažesnieji, netrukę užaugti, pajus, kad pirmuosius keletą metų juos lankiusi baimė mutavo į šį jausmą. Mums visiems taip nutinka ir dabar, jau paskutiniuosius metus mokantis pas Audronę Macijauskienę, galim tik džiaugtis visą tą laiką turėję šią mokytoją.

Adelė VAITUKAITYĖ, IVg b klasė

Grupė gimnazistų prie „Litexpo“ rūmų.

Justinos Šinkūnaitės nuotr. III g. klasė.

Tikslas – išeiti su atsakymu

Būdami vaikai, gulėdami žalioje pievoje, žiūrėdami į debesis, svajojome kuo greičiau užaugti, maštėme, kokie būsim suaugę, ką veiksime, kur gyvensime ar kuo tapsime. Ir štai, tarsi mostelėjęs burtų lazdele, vaikiškos svajonės išsipildė – suaugome. Dabar esame atsakingi už savo veiksmus, esame savarankiški. Esame jau 12-okai. Pasirinkimai artėja, žodis „egzaminas“ kasdien vis dažniau kartojamas per pamokas, o laikas nenumaldomai tiki, kai turėsime apsispręsti, ko norime iš gyvenimo. Jaunam žmogui didžiausias rūpestis, kur mokytis, kokią studijų programą pasirinkti, kokiam universitetui teikti pirmenybę, o, galiausiai, kur nuves kelias po studijų – juk dabar pasirinkimo galimybių tiek daug. Svarbu nepamesti tarp daugybės studijų, universitetų, kolegijų. Taigi, kad apsisprendimas būtų lengvesnis, vasario 6 dieną keliajame į Vilnių, Lietuvos parodų ir kongresų centrą „Litexpo“. Ten vyko abiturientams ir jauniems žmonėms skirta XII tarptautinė žinių ir išsilavinimo paroda „Studijos 2014“, supažindinanti su studijų galimybėmis Lietuvoje ir užsienyje, su reikalingiausiomis profesijomis ir specialybėmis, su karjeros ir verslo perspektyvomis, su stažuotėmis ir savanoryste. Parodą organizavo LR švietimo ir mokslo ministerija ir Lietuvos parodų centras „Litexpo“. Joje dalyvavo 193 mokyklos organizacijos iš 13 šalių.

Irenijai vyko I–IV klasių gimnazijos mokiniai. Tik atvykęs mūsų jaunimas apgulė čia dalyvaujančių mokyklos įstaigų stendus, taip pat itin aktyviai dalyvavo parodos metu organizuojamuose renginiuose. Vieni domėjosi aukštojo mokslo pasiekimais, apžiūrino inovacijų ir technologijų parodą; norėjo sužinoti, kas sukuriama Lietuvos universitetuose. Kiti rinko informaciją apie studijas užsienyje, užsienio kalbų kursus, tarptautinius egzaminus. Nebuvo galima likti abejingiems, einant pro stendus, kuriuose buvo gaminami įvairūs maisto produktai: desertai, užkandžiai, įvairūs saldumynai. O štai žiupsnelis mokinių nuomonių, grįžusių iš parodos.

Ernesta (IVgb): Lankydama parodoje pernai, kalbėjau su vieno Olandijos universiteto atstovais ir svarsčiau apie studijas ten. Vis dar noriu vykti į Olandiją. Todėl šiemet, į parodą važiuavau tik išsiaiškinti man rūpimus klausimus. Juk daug paprasčiau pasisėkėti, negu rašyti ir klausti elektroniniu paštu. Man paroda tikrai padėjo,

nes grįžau su atsakymu. Ji tikrai naudinga, o ypač tiems, kurie dar nežino, kur nori mokytis. Galima laisvai pasikalbėti su įvairių mokyklų atstovais, dalyvauti rengiamose paskaitose, išsiaiškinti visą stojimo sistemą ir pasirinkti studijų kryptį. Manau, kad jeigu važiuoji į parodą norėdamas išsiaiškinti, tikrai gausi atsakymą.

Erika (IIIg): Kai pernai važiuavau į parodą, daugiausia domėjausi užsienio universitetais, viena iš mano svajonių – mokytis svetur. Visus metus domėjausi, ką turėčiau padaryti, kad būtų taip, kaip noriu, ar būtų įmanoma rasti darbo studijuojant, apie stipendijos gavimą ir kitus ganėtinai elementarius dalykus. Šiemet lankiausi, kad sužinočiau apie Lietuvos universitetus, ką jie galėtų pasiūlyti tokio, ko negalėtų pasiūlyti kiti. Neturėjau tikslios vizijos, kuo tikrai norėčiau tapti ateityje, bet gavau atsakymus į kai kuriuos klausimus. Paroda yra be galo reikalinga ir aktuali jaunam žmogui, ypač tam, kuris dar mokosi mokykloje ir turi pradėti rimtai galvoti apie savo tolimesnę gyvenimą.

Eityvydas (IIIg): Šiaip apsisprendęs gan seniai ir mano norai nesikeičia. Kasmet ten važiuoju, nes man patinka bendrauti su žmonėmis, ten visi draugiški, o jei turi konkrečių klausimų, tai gali gauti atsakymą. Tad manau, kad šios parodos nauda visgi yra gana didelė.

Indrė (IIIg): Prieš važiuodama jau buvau pasirinkusi specialybę bei apsižiūrėjusi universitetus, tačiau nuvažiuodama ten praplėčiau galimų universitetų spektrą bei sustiprinau apsisprendimą studijuoti pasirinktą sritį. Mano nuomone, šios parodos paskirtis yra praplėsti būsimųjų studentų akiratį, supažindinti su įvairiomis ateities galimybėmis. Tai yra be galo naudinga ir ši paroda atlieka tikrai gerai, juk šiais laikais taip lengva pasiklysti tarp informacijos gausos.

Labai norisi padėkoti mus lydėjusioms auklėtojomis Ilonai Sukienei, Svetlanai Raugienei ir ypač gimnazijos karjeros koordinatoriui Jurgitai Kazlienei, kuri organizuoja tokias įdomias ir reikalingas keliones. Tikiuosi, kad parodoje skelbtas užrašas „Išeini su atsakymu“ nebuvo klaidingas, ir visi moksleiviai apsisprendė, ko sieks ateityje. Visiems kantraus, uolaus, kūrybingo ir gerų rezultatų atnešančio darbo!

Gustė PUŽAITĖ,
IVgb klasė

Kviečia dienos centras

Papasakokite plačiau apie šį centrą.

Šis centras įkurtas 2012 m. Jį lanko įvairaus amžiaus mokiniai. Vaikai ateina nuo pirmadienio iki ketvirtadienio, nuo 13 iki 17 valandos. Šis dienos centras – puikus būdas užimti vaikus, kad jie nesisilaistytų gatvėmis, turėtų veiklos. Tai lyg antrieji vaikų namai. Mokiniai, padarę namų darbus, gali atsipalaiduoti, atsigerti arbatos, bendrauti su bendraamžiais. Į šią veiklą neseniai įsitraukė ir vyresnieji. Jie čia galės tapti mokytojais, patikrinti savo žinias, padėdami jaunesniems. Jie galės čia megzti, siuvinėti, daryti rankdarbius. Taip pat, užsiims savo veikla, kurs projektus, mokysis, kaip išreikšti save, atrasti savo talentus. Per dieną galima priimti iki 25 vaikų, kai kurie ateina kasdien.

Pirmausia, vaikai, atėję čia, padaro namų darbus, užsiima įvairiais rankdarbiais. Žiemą

Dusetose, buvusios senosios vaikų bibliotekos patalpose, įsikūręs VŠĮ Zarasų rajono Socialinių paslaugų vaikų dienos centras. Pakalbinau šio centro vadovę – socialinę pedagogę Virginiją Mazūrienę ir sužinojau įdomių dalykų.

Popietė centre.

vaikai žaidžia stalo žaidimus, skatinančius vaikų dėmesį, vaizduotę, mąstymą, bendra-

Dignos Kundavičiūtės nuotr.

vimą. Dienos centre ugdomi vaikų socialiniai įgūdžiai. Čia, centre, yra užtikrinamas tu-

ringas laisvo laiko praleidimas, skatinamas fizinis aktyvumas bei psichinės sveikatos stiprinimas. Vaikai išmoka bendrauti tarpusavyje. Centre yra virtuvė, kurioje vaikai pertraukėlių metu gali pasidaryti arbatos, pasigaminti lengvų užkandžių. Vaikų dienos centras yra naudingas ir tėveliams, jie būna užtikrinti, jog vaikai užsiima gera ir tinkama veikla.

Iš kur gaunate medžiagų sūvinėjimui, mezzimui, rankdarbiams?

Visas reikalingas priemonės duoda centro vadovybė. Jei vaikai turi kažką atliekamo ar nereikalingo, patys atsineša į centrą.

Ar dienos centre yra technikos prietaisų?

Taip, centre yra 2 kompiuteriai. Jei reikia, yra galimybė jais naudotis. Bet, deja, nėra interneto.

Ką planuojate ateityje? Ką veiksite vasarą?

Vasarą visada dalis vaikų atsibarsto, kas pas senelius, kas į stovyklas, kas su tėveliais

išvyksta paatostogauti. Bet centras mieliai lauks vaikų, kurie pasiliks čia, Dusetose. Planuoju su vaikais kuo daugiau laiko praleisti gryname ore, žaisti lauko žaidimus, rinkti vaistažoles, džiiovinti jas. Su vyresniais centro lankytojais (8–9 kl. moksleiviais), jei leis galimybės, planuojame surengti stovyklą, užmegzti ryšius su Zarasų jaunimu ir, aišku, bendrauti ir bendradarbiauti su jais. Planuoju rengti įvairias temines popietes su vaikais, lavinti jų kūrybiškumą ir iniciatyvumą, mokytis klausytis ir išgirsti savo pašnekovą. Jei vyresnieji pageidus, bus galima į centrą pakviesti Zarasų poliklinikos ginekologę gyd. Niną Kudrešovą, darbo biržos specialistus, kurie mieliai atsakys į paaugliams rūpimus klausimus. Tad mieliai į centrą kviečiami vaikai, norintys plėsti savo akiratį, praleisti turiningai laiką, motyvuoti save ir kitus prasmingai veiklai.

Atėję už pokalbį. Neda KUZMAITĖ, 8a klasė

Atėję už pokalbį. Neda KUZMAITĖ, 8a klasė

Atėję už pokalbį. Neda KUZMAITĖ, 8a klasė

Atėję už pokalbį. Neda KUZMAITĖ, 8a klasė

Atėję už pokalbį. Neda KUZMAITĖ, 8a klasė

Atėję už pokalbį. Neda KUZMAITĖ, 8a klasė

Atėję už pokalbį. Neda KUZMAITĖ, 8a klasė

Trumpai apie pirmojo pusmečio rezultatus

Laikas prabėgo nepastebimai greitai. Rodos, tik šventėme rugsėjo 1-ąją, ruošėmės kalėdiniam karnavalui, o štai jau ir mokslo metų pirmoji pusė baigėsi. Kažkas visur suspėjo, džiaugiasi rezultatais, tėvams ir draugams pasirodyti ne gėda, o kažkam pritrūko vienos nakties. Taip galima manyti, panagrinėjus gimnazijos I pusmečio rezultatus.

Nors pradinukams dar nerašomi pažymiai, bet juos mokačios mokytojos nesunkiai gali įvardinti pačius gabiausius, šauniausius mokinius. Geriausiai sekasi šiems pradinukams: Aivitai Malažinskaitei, Deimilei Pivoriūnaitei (1 kl.), Emiliui Merkiui (2kl.), Aidai Novatoravičiūtei (3 kl.) bei Viltei Razmanavičiūtei, Emai Grigaitėi, Urtei Marcinkevičiūtei (4 kl.).

Gerų žodžių verti ir mokiniai, kurie per pusmetį nepraleido nė vienos pamokos. Tai Nojus Kundavičius, Donatas Lingė, Enrika Stasiulonytė (1 kl.), Teotimas Arlauskas, Titas Streikus (3 kl.) ir Darius Lingė (4 kl.). Šaunuoliai, tegul nedingsta noras mokytis niekada.

Šį pusmetį net trys mokiniai baigė vien dešimtukais. Sveikiname šeštokę Gretą Stankevičiūtę, septintokę Liuciją Vaitukaitę ir abiturientą Augustiną Šukį! Ne mažiau verti gerų žodžių ir tie mokiniai, kurie baigė devintukais ir dešimtukais. Jų gimnazijoje net dešimt. Tai penktokės Agnė Andriuškevičiūtė, Karolina Mačiulskaitė, Goda Urbonavičiūtė, šeštokės Goda-Judita Kazlaitė, Vismantė Sinkevičiūtė, Gytautė Stauskaitė ir abiturientai Erika Zadavičiūtė, Ernesta Arminaitė, Mantvydas Merkis, Adelė Vaitukaitė. Labai nuoširdžiai sveikiname šiuos mokinius.

Keletas mokinių turi po vieną aštuntuką. Tai Akvilė Semionovaitė, Rusnė Kaškauskaitė, Aistė Ambrozaitytė, Kornelija Pupeikytė, Indrė Pupeikytė bei Eityvydas Merkis. Truputį pasistengę, manau, II pusmetį jie baigs be aštuntukų.

Pažangiausias yra 5, 6, 7, IIIg, ir IVga klasės. Jų pažangumas siekia 100%. Nepažangios yra 8a (88,24%), 8b (87,5%), Iga (78,57%), Igb (94,12%), IIg (92%) ir IVgb (94,12%) klasės. Kaip bebūtų gaila, net 12 mokinių baigė su nepatenkinamais pažymiais.

Labiausiai nerimauti turėtų dešimtokai ir dvylktokai, turintys neigiamą įvertinimą: jų neištaišę, negalės dalyvauti patikroje ir egzaminuose. Linkiu noro ir kantrybės išsitaisyti neigiamą įvertinimą.

Pamokų lankomumas visiškai nedžiugina. Mokiniai supranta, jog lankomumas turi didelę įtaką mokymosi rezultatams, bet pamokas praleidinėja. Iš viso per pusmetį praleistos 13192 pamokos, iš kurių šiek tiek mažiau nei pusė yra nepateisintos. Daugiausia pamokų praleido IIg klasės mokiniai: jų kraityje net 1646 pamokos ir tik 719 pateisino.

Neda KUZMAITĖ,
8a klasė